

[מרגש: הנב' רחל הבר תה' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל בפרק יומן מחיו ארוך המעש]

8.7. הוצאות שלר

כלן. זו ילדה בוגרת, בנזיה וקרובה לבורא עולם ועצם נוכחותה בכיתה מהוות זכות למוסד וחוכת לטבעה כולה. לימודיהם הם עניין אחד, שלו! אם יורשה לי לומר, ילדה שהתמודדה כבר "עלתה כיתה".

הוא לא הרחיב יותר, השאיר את המסר בחל החדר ויצא. עשרים וארבע שניות לאחר מכן קיבלונו שיחת טלפון. הפעם ניקדו אותה דמעות של שמחה. הנערה התקבלה לכיתה בזרועות פתוחות, מוחכים לה שם.

*

אני חיבת לציין שהסיפור שהבאתו יוצא דופן. רוב המנהלים והצוותים החינוכיים בהם פגשו לא הערימו קשיים על התלמידים, להיפך, הם ניסו ככל יכולתם להקל ולבווא לקרה בכל דבר שנדרש.

עם זאת, בפעמים הבודדות שהיא בכך צורך, עמד בעלי מול ראש ישיבות, מנהלי סמינרים וראשי מוסדות וכаб את כאם של הילדיים/ות נעורים/רות חולין הכלויות. לא משנה אם מדובר במושתלים או בערים שעוברים עדין טיפולים, בכל פעם שצווית המוסדות שאלות עצמן למה להם לקחת אחוריות, להיכנס למקומות פחות נוחים - להכנס ראש בריא למים חולה? בעלי היה זה שעדן מול הגורמים הרלוונטיים והסביר שהמיטה אינה חולה, היא הכיב בראיה שיש. ילד שעבר או עבר התמודדות, מהו שיעור מוסר לסייעו ולככל האם למשחו יש ביטוח? ככל הדיעו לי, לא היה מנהל שעמד בפני דבריו. הדברים יצאו מון הלב, חדרו כל לב ופתחו שערם.

אחד הסיפורים שזכור לי היטב הוא סיפורו של בחור ישיבה שעבר השתלת כליה. בתוקפה שלאחר ההשתלה הוא נדרש לאמצעי זהירות מיוחדים מבחינת הסטריליזציה וכדומה. פעמים רבות, בתוקפה הזהירה אנשים נשארים בבתי, מסתגרים בד' אמות, אך הבחור 'שלנו' בקש לחזור לישיבה. מה יועילו לו אלף הגנות אם אין לו מניין לנוק את הכוח?

הוא בא אליו ויחד עם בעלי ישב לחפש פתרונות אפשריים. הישיבה בה למד קרובה לבתו והוא יוכל לאכול בבית, בזמנם הלימוד הוא יוכל לשבת בסמוך לחילון ואם יקפיד שהחלון יהיה פתוח לרוחה יפחית מאוד את סכנות החשיפה לווירויים.

התכנית נכתבה לתלפיות ובכל זאת רاش היישיבה לא היה רגע "אם ייקראה משהו?" שאל את בעלי. "אני ערב לו בעז"ה, השיב בעלי ברגען. "ומה עם כל החומר שהפסיד? איך ישתלב עכשו בסדרי הלימוד?" הקשה שוב. "אני אדרג גם לזה", השיב בעלי וראש הישיבה קיבל את המושתל הטרי.

ומה? ערבון איננו דבר של מה בכך. לאורך תקופה ליווה בעלי את הבחור במסירות, בהכללה ובאהבה, כדי לישר כל מכשול ולסלול עבورو בחזרה את הדרך לכל לימוד. "תראי עצומות של בן אדם", אמר בכל פעם שסימן לשוחח עם הבחור. רק לאחרונה עבר השתלה וכבר שוקד על לימודו. שtol בביתך ד...".

שנתים מייסרים של דיאליזה עברו עליו עד שהשתחררה מבית החולים ובתוכה שכנה כילה חדשה! באותו יום בינו לבש חג, היוו אחד התרגשות. ממש תקופה אורה ליווינו את הנערה בתפלות, בדמיות, בחיפורים ובתקות. כל כך הרבה לב, מוח ושבוט של השקעה נתנו לה והנה, ברוך ר' המאמצים נשוא פירות. רק מי שחווה את הצער יוכל להבין את עצמת השמחה. ההורים היו תלמידי שיחלו רוק מספר שכבותיהם אותם מעכשו לאן שיפנו. לא יכולנו לדמיין שיחלו רוק מסדר עצב ותסכול.

וההורים היו שוכן על הקו, כשהפעם קולם עgom, משדר עצב ותסכול. מה קרוה? הלב שלו התחל לפעום בקצב מואץ. לא... זה לא יכול להיות. הכליה לא נדחתה. לא.

באמת לא. הכליה לא נדחתה. הילדה כן. לא רוצים לאפשר לה לעלות כיתה ולהמשיך עם חברותיה", ספרו ההורים בעצב, "טוענים שהיא הפסידה יותר מדי חומר וצברה פערים וכן עליה להישאר שנה נוספת בכיתה זו". הלב נקרע. מצד אחד, אנשי המקצוע בבית הספר מפעלים שיקול דעת צודק, בשנתיים האחרונות הילדה עברה טיפול דיאליזה, נעדרה ורבות והפסידה חומר לימודים ממשועטי. אך מצד שני, אי אפשר להתעלם מן היבט הרגשי. מן העלבון הכרוך בכך שלידה נשארת מאחור ולא עולה כיתה עם יתר חברותיה. האם מישוה נותר את הדעת על ההשפעה הנלוות לכך? האם מותר להתעלם מן הנזק הנפשי שעולם להיגרם? אין אפשר לעשות דבר כזה לילדה מותמדת שرك שואפת לחזור לחיה שיגרה תקנים?!?

"אני חייב לעשות משהו", אמר בעלי, נטל את עצמו ויצא, נושא הישיר אל חדרה של מנהלת בית הספר.

הוא הגיע לשם ממוקד מטרה. "מהם אתם חוששים?" שאל את המנהלת. "הילדה צברה פערים, רמת הלימודים שלה נמוכה משל חברותיה", השיבה המנהלת בנימוס. "חומר לימודי אפשר להשלים. בקשה, אפשר להיעדר כיתה והיא תעוזר במורה פרטית ותשלים את החסר. אני מוכן לחתת אחריות אישית על העניין", הפסיק. "כן, אבל...", המנהלת התעתקשה.

"אני רוצה לומר לכם ממשו", קולו של בעלי היה כאוב. "אני מקווה שלא יLOURם לא תבינו מה חזה חולה כלויות ומהם טיפול דיאליזה, אבל הדבר הזה קשה מנשוא. על מנת לשמור על שמחת החיים יש לעשות עבודה פנימית שאין דומה לה, ולרכוש אמונה וחושן אישי פנימיים. אני אומר לך, כבוד המנהלת, ירצה שתתמודדה עם מחלת כלויות,

שדרה טיפול דיאליזה ועברית ניתוח השתלה, היא בעלת אישיות שמחיה את אחרים. היא נמצאת כמו רמות מעלה

